

ΤΟ ΝΕΟΝ ΦΔΕΙΟΝ ΤΗΣ ΛΕΙΨΙΑΣ.

Ἐάν μπάρχῃ πόλις τις ἐπὶ τῆς μφηλίου, ἔνθα ἡ μουσικὴ τέχνη ἀπὸ αἰώνων οὐχὶ μόνον δεσποτεῖται καὶ καλλιεργεῖται, ἀλλὰ καὶ ἀπολαύει τοῦ μεγίστου σεβασμοῦ, οὐτινος εἶνε ἄξιον τὸ θραῖνον ἐν τῇ μουσικῇ, ἡ πόλις αὐτῆς εἶνε. ἡ Λειψία, ἐν τῇ ἀλλως παρὰ τὰς καλὰς τέχνας πρωτεύουσαν κατέχει θέσιν τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ ἐπιστήμη. Ἐν Λειψίᾳ μόνον ἀνήγηνεν ἡ μουσικὴ εἰς περιωτήν, ἀληθῶς μοναδικὴν καθ' ὅλην τὴν Γερμανίαν. Ὁχι μόνον διέπι έντοπούθα ἀκμάζει ἡ κατ' οἰκον ἐπιμέλεια αὐτῆς, σχι μόνον διέπι έντοπούθα ὁ ἔξασκουντες τὴν μουσικὴν ἐκτιμῶνται μᾶλλον ἢ ἀλλαχοῦ, ὀλοκλήρου. δὲ συνοικίας αἱ δόσι. φέρουσι τὰ ὄντα ματα παστήματα μουσικῶν, ἀλλὰ καὶ διέπι ἀρχῆς ἐν Λειψίᾳ εἰς τὴν μουσικὴν ἀφερωμένος ναὸς λαμπτούνται ὑπὸ ἵερᾶς ἀγλης. Ὁχι μόνον ὁ κάτοικος τῶν παρὰ τὸν Πλεῖστον Ἀθηνῶν, ἀλλὰ καὶ ὁ ἔνος ὁ ἔξι Ἀνατολῶν προερχόμενος καὶ ὁ τὸν ἀπέραντον? Οὐκεανὸν διαβάς γεράρει καὶ σέβεται τὸ ἀληθὲς τοῦτο σέμνωμα τῆς πόλεως Λειψίας, ἐν τῷ ἀπὸ δύο αἰώνων ἀπονέμεται ἡ αἰθεριωτέρα λατρεία εἰς τὴν Μελπομένην.

Ἐν στενῷ καὶ ἀφεγγεῖ δρομίσκῳ ἔκειται τὸ παλαιόν καὶ ὑπὸ τοῦ καπνοῦ κατάμαυρον κτίριον, ἔνθα μέχρις ἐσχάτων ἐτελοῦντο αἱ πεφυμένα συναυλίαι. Τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο ἔχοταί μεν ἀλλοτε ὡς ἀποθήκη τῶν ῥαπτῶν, ἐν τῷ ὅλην τριῶν τοῦτον τὰ ἐρισχατά νέφασματα τῶν.

Ἐν ἔτει 1743 ἐτελέσθη ἡ πρώτη συναύλια ἐνώπιον εὐαριθμούτης διμητύρεως, ἀποτελούμενης ἐκ δεκαεξ προσώπων, ἀτίνα προηγουμένων συνήρχοντο ἰδιωτικῶς εἰς τὴν μικρὰν αἴθουσαν τοῦ ἐν Brühl κειμένου ἔνοδοχείου „Ἐις τοὺς τρεῖς κύκνους“. Μέχρι τοῦ ἔτους 1778 αἱ συναυλίαι αἵτινας ἐγένοντο ἐν τῷ δοσήμῳ ἔνοδοχείῳ τῶν „τριῶν κύκνων“, πρῶτος δὲ διευθυντής αὐτῶν ὁ πήρεν διάσημος γερμανὸς μουσικὸς Ἄδόλφος Χίλλερ. Μετὰ τριετῆ διακοπῆν ἐπανελήφθησαν αἱ συναυλίαι ἐν τῷ παλαιῷ Ὁδείῳ ἐν τῇ ὅδῃ Πανεπιστημίου, δύπον καὶ ἐτελοῦντο μέχρι τοῦ ἔτους 1884, καθ' ὃν χρόνον ἐτελέσθησαν τὸ ἐγκαίνια τοῦ νέου Ὁδείου ἐν τῇ νοτιοδυτικῇ πλευρᾷ τῆς πόλεως.

Μετὰ λύπης ἀπεχωρίσθησαν οἱ λάτρεις τῆς δείσις μουσικῆς τῆς παλαιᾶς αὐτῆς ἑστίας, πρὸς ἣν ἦσαν συνδεδεμένα τόσα μεγάλα καὶ περι-

λαμπτὴ ὄντα. Διότι ἐδός ὁ ἀδάνατος Μένδελστων διηγήθυνεν ἐπὶ τόσα ἔτη τὴν δργήστραν καὶ ἐπαρουσίας τὸ ἀριστουργήματά του εἰς τὸ μόνον τόσου καλλιτεχνικοῦ αἰσθήματος ἐμφορούμενον δημόσιον τῆς Λειψίας, ἐδὼ μετά τὸν Μένδελστων ὁ Μόσελες, ὁ Schumann καὶ ἡ σύζυγός του, ὁ Λίστ, ὁ Ρουβινστάιν, ὁ Ράινεκες (δύνη διευθύνων τὸ Ὁδεῖον) κατεκήγησαν τὰ ἄπτα τῶν ἀκροστῶν των, ἐδὼν ἀντήχησαν αἱ χροδαὶ τοῦ βιολίου τοῦ Δανιήλ, τοῦ Ιοακείμ καὶ τόσων ἄλλων, ἐδὼν ἔθεωρουν τιμὴν τῶν αἱ μεγαλείτεραι τῆς ἐποχῆς δοιδοὶ νὰ τραγῳδήσωσι, διότι — σπως καὶ τὴν σήμερον ἔχει τὸ πρᾶγμα — ἀρκεῖ μόνον ἀποδεῖ τις ἡ μουσικῆς νὰ ἐπιδοκιμασθῇ ὑπὸ τοῦ ἀκροστηρίου τοῦ Ὁδείου τῆς Λειψίας διὰ ν' ἀποκτήσῃ μεγάλην δόξαν καὶ νὰ παγιωσῃ τὴν φήμην του.

Τὸ νέον λαμπτὸν οἰκοδόμημα τοῦ Ὁδείου, τὸ ὅπιον ἀνγερόθι καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς νεωτέρας ἀρχιτεκτονικῆς καὶ ἀκουστικῆς, δὲν ἔχει ἀκόμη ιστορίαν. Δὲν θὰ λησμονηθῇ ὅμως ταχέως ἡ παλαιὰ καὶ τόσον προσφιλής αἰδούσα, ἐφ' ἓνδος τῶν τούχων τῆς δόπιας ἡ τοι γεγραμμένη ἡ τόσον χαρακτηρίζουσα τὸ φιλέμολπον τῆς Λειψίας δημόσιον ἐπιγραφή: *res severa est verum gaudium, ητοι ἐν τῷ σοβαρῷ ἔχεται ἡ ἀληθῆς ὕδον*. Ἡ νέα καὶ μεγαλοπρεπεστάτη αἰδούσα, εἰς τὴν ἀνέρχεται τις ἐπὶ πλατεῶν μαρμαρίνων κηλιάκιων, ἔχει σχῆμα ἐπιμήκους τετραγώνου, μήκους 42 μέτρων, πλάτους 19 καὶ ὕψους 15 μέτρων. Τοὺς πο-

λυτελῶς διακεκοζυμένους τούχους της στολίζουσαν αἱ προτομαὶ τῶν διασημότερων μουσικῶν, δεωρεῖται δὲν γένει ἡ αἰδούσα αὐτὴ ὡς ἡ μᾶλλον καλαισθητικῶς διεσκευασμένη αἴθουσα συναυλιῶν καθ' ὅλου τὸν κόσμον. Τοιοῦτον ἔνει τὸ νέον Ὁδεῖον τῆς Λειψίας οὐτινος καὶ μικρὰν εἰκόνα παρεδέσαμεν ἐνταῦθα καὶ χάριν τοῦ δόπιους ἡ πόλις ἐδαπάνησεν ἐκαπομύρια μάρκων. Ἐάν δὲ ἀναλογισθῶν ὅτι ἡ Λειψία εἶνε κατὰ τὸν πληθυσμὸν μία τῶν δευτερευουσῶν πόλεων τῆς Γερμανίας καὶ δὲ τοιούτους βιωμούς ἔχουσι καὶ πολλαὶ ἄλλαι πόλεις, δυνάμεια νὰ φαντασθῶμεν τί σημαίνει μουσικὴ καλλιεργουμένη ἐν Γερμανίᾳ καὶ δέποσον δρόμον ἔχομεν ἡμεῖς ἀκόμη νὰ διατρέξωμεν εἰς τὸν πολιτισμὸν ἐν γένει, διὰ νὰ μάθωμεν καν μόνον νὰ ἐκτιμῶμεν τὰ πράγματα ταῦτα.

κ. Θ. Π. εἰς Θεσσαλονίκην. Ἐλήφθησαν καὶ διεστάλησαν. Τὰ περικαλύμματα δύνασθε νὰ ζητήσῃς παρὰ τοὺς αὐτόδιοι ἀντιπροσώπους μας. — κ. Ι. Το. εἰς Νεόπολιν (Κρήτης). Θά Σάς γράψωμεν. — κ. Α. Μ. εἰς Αγγίαλον. Ἡ δοθεῖσα ὑμῶν διεύθυνσις ἐν Φιλιππούπολει δὲν εἶνε ἐσφαλμενή. — κκ. Θ. Β. εἰς Κωνσταντινούπολιν, Α. Σ. εἰς Καλλίτολιν, Σ. Κ. εἰς Νικολάει, Η. Κ. εἰς Σμύρνην, Ι. Σ. εἰς Φιλιππούπολιν, Δ. Φ. εἰς Σμύρνην, Ν. Α. εἰς Τούτσαν, Αι. Σ. εἰς Αλεξανδρειαν, Θ. Χ. εἰς Βόλον, Ε. Δ. Στ. εἰς Φιλιππούπολιν. Ἐλήφθησαν καὶ Σάς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — κ. Γ. Κ. εἰς

Ὀδησσόν. Ἐλήφθησαν, Σάς εὐχαριστοῦμεν καὶ εἶμεδα σύμφωνοι. — κ. Φ. Δ. Ζ. εἰς Σιάτισταν. Λυπούμεδα μὴ δυνηθέντες νὰ Σάς γράψωμεν μέχρι τοῦδε. Προσεχῶς δὲ διανοποιήσωμεν τὴν ἀνυπομηνήσαν Σάς. — κ. Γ. Α. Α. εἰς Αρμαβήρ. Δεγκήτης καὶ πάλιν τὰ συγχαρητήριά μας. — κ. Ι. Σ. εἰς Βελιγράδιον. Ἐλήφθησαν. Τὴν δὲ παραγγελίαν Σάς φροντίζουμεν ἡδη νὶ ἐκτελεσμένη. — κ. Μ. Φ. εἰς Κάιρον. Ως βλέπετε, συνέμορφωμένης πρὸς τὰ γραφόμενά Σάς. — κ. Θ. Ι. εἰς Βουζέλλας. Δὲν δὲ λείψητε βεβαίως νὰ μᾶς καταστήσητε γνωστὴν τὴν νέαν Σάς διεύθυνσιν. — κ.

Γ. Π. Μ. εἰς Σύρον. Εἴμεθα καθ' ὅλα σύμφωνοι. — κ. Ι. Χ. εἰς Ηιρία. Ἐνταῦθα δὲν γίνεται κανένας λόδος εἰς τὴν διεκπεραίωσιν. — Μεγ' Ταΐβε Κ. εἰς Σέες (France). Διὰ τοῦ παρόντος ἐκπληροῦται ἡ ἐπιθυμία Σάς. — κ. Η. Σ. κ. Χ. Χ. Α. εἰς Ηράκλειον. Ἐλήφθησαν ὑπὸ σημείωσιν. — κ. Μ. Μ. εἰς Μελιτόπολιν. Θὰ ἔξακολουθήσωμεν. — Καν. Κλ. Σ. εἰς Μεσόνην. Αναμένουμεν νεωτέρα. — κκ. Dr. Patr. da Costa εἰς Ιστρίαν, Θ. Ε. εἰς Ζαντζιάρην, L. de Ceopedes εἰς Μαριάλαν (τῶν Φιλιππίνων νήσων). Θέλετε γὰρ ἔξακολουθήσωμεν τὴν ἀποστολήν;

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. Ὁ σημερινὸς ἔλληνικὸς ὥπλος Κωνσταντίνου Παπαρρηγοπούλου. — Ρωμαῖος καὶ Ιουκέττα υπὸ Σπυρίδανος. — Παγανέλη (μετὰ εἰκόνος). — Τὰ τελευταῖα συμβάντα ἐν Γαλλίᾳ (μετὰ τεσσάρων εἰκόνων). — Σαπφώ (μυθιστορία ἐκ τῆς Ἐλληνικῆς ἀρχαιότητος). — Αθηναϊκά Χρονικά υπὸ Αριστοτέλους Π. Κουρτίδου. — Πινακοθήμη, ἡτοι ἐμηνεία τῶν εἰκόνων. — Ποικίλα. (Ο Δαρβίνος καὶ τὰ μυδιστορήματα. — Ιδιοτροπία Τεννυσσίνος. — Στατιστική ἐφημερίδων. — Καινοτομίαι Κρίσπη.) — Επιστήμη καὶ Καλλιτεχνία. (Τὸ δέκανον ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ. — Αὔριανοι βιβλιοφίλοι. — Οἱ φιλικοὶ ἐν Βιέννη. — Θρησποντική δύναμις τῆς βανάνας.) — Βιβλιοθήκη. — Τὸ νέον Ὁδεῖον τῆς Λειψίας (μετὰ εἰκόνος). — Μικρὰ Αλληλογραφία. — ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ. Σαδί-Καρνώ (ἐν σελ. 1). — Ρωμαῖος καὶ Ιουκέττα. Κατὰ τὴν ἐλαιογραφίαν τοῦ O. Vermehren (ἐν σελ. 4-5). — Ιούλιος Γρεβύν, Ιούλιος Φερέντιος (ἐν σελ. 7). — Η βασιλισσα Μαρία τῆς Ουγγαρίας μετὰ τῆς μητρός της ἐπὶ τοῦ τάφου Λουδοβίκου τοῦ Α'. Εἰκὼν τοῦ καθ. φύν Λειτσενμάιερ (ἐν σελ. 9). — Αμαρτίαι γονέων. Εἰκὼν υπὸ M. Hixley (ἐν σελ. 12).

* Εκδότης Π. Α. ΖΥΓΟΥΡΗΣ.

Tύποις Bär & Hermann, ἐν Λειψίᾳ. — Χόρτης ἐν τῆς Neue Papiermanufactur ἐν Στρασβούργῳ. — Μελάνη Frey & Sening, ἐν Λειψίᾳ.